

РЕШЕНИЕ

№ 2764

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 27.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **6214** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 от Закона за митниците /ЗМ/ вр. чл. 44 от Регламент № 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на съюза.

Образувано е по жалба на "Тандем 1" ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [улица], представлявано от управителя В. В. И., срещу Решение № 32-188947 от 19.05.2023г. на Директора на ТД Митница Б. при Агенция „Митници“, с което органът е определил за стоката, поставена под режим допускане за свободно обращение с МД с MRN 20BG001008019438R9/ 15.04.2020г. нова митническа стойност в размер на 4969,80 лв., установил е нов размер на дължимите задължения по същата и е определил доплащане на митническата стойност, след приспадане на вече платеното от 822,34 лв., от които мито в размер на 256,98 лв. и 565,36 лв. ДДС, ведно с лихви от датата на възникване на задължението до окончателното му погасяване.

В жалбата се поддържа незаконосъобразност на оспореното решение поради допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на материалния закон и несъответствие с неговата цел. Според жалбоподателя административният орган, без да оспорва автентичността на представените му документи (фактури и платежни нареждания), доказващи придобиване на стоката, е приел, че е възникнало основание за отхвърляне на декларираната митническа стойност без да посочи причината за незначитане на данните за платената сума в

приложените фактури. Оспорва изводите на органа, че договореното с фактурата плащане Preraument означава „Предплащане“, както и че посочената в нея цена не е цялата дължима за процесния автомобил. Поддържа, че посочената във фактурата цена е продажната такава, договорена между страните, както и че в случая Preraument означава „Предварително плащане на цената“ и не означава, че се дължи и доплащане. Счита за незаконосъобразен и изводът на органа, че заради издаването на фактурите преди плащанията, може да се направи извод, че плащанията за стоката не са единствени плащания за нея. По същество от съда се иска отмяна на оспорваното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – Директорът на ТД Митница Б., Агенция „Митници“, в съдебно заседание се представлява от юрк. П., която оспорва жалбата и моли да се потвърди процесното решение като правилно и законосъобразно. Депозирани са и писмено становище по същество, в което се оспорва жалбата. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като съобрази представените по делото писмени доказателства и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 15.04.2020г. в МБ Свободна зона Б. е приета МД с MRN 20BG001008019438R9 с вносител в ел. д. 3/15 и декларатор в ел. д. 3/18 дружеството-жалбоподател “Тандем 1“ ЕООД с ЕИК 175015871 пряк представител в ел. д. 3/19 „Мирамар“ ООД, ЕИК[ЕИК] за режим допускане за свободно обращение на стока. Декларираната стока, представлява употребяван пътнически автомобил марка „И.“, модел: GLG37, с първа регистрация: 01.01.2011г., цвят: blue, шаси: :JN1CV6AR0BM409449, с декларирани в ел. д. № 5/14 „Код на държавата на изпращане/износ“ – К.; в ел.д. № 4/1 „Условие на доставка“ - „С. - Стойност и навло“; в ел.д. № 6/14 „Код на стоката — код по Комбинираната номенклатура “/№ 6/15 „ Код на стоката — код по Т.“ - 8703 24 90; в ел.д. № 4/16 „Метод за определяне на стойността“ - „б - Стойност, основана на наличните данни - ""авариен метод"" (чл.74, параграф 3 от Кодекса)“; в ел.д. № 4/14 „Ц. на стоката“ - 2400.00; в ел.д. № 4/10 „Валута“ – BGN и в ел.д. № 7/10 „Идентификационен номер на контейнера“ -TCNU1407948.

Към митническата декларация са приложени: фактура № RA-E20010203/02.01.2020 г., издадена от „9396-9053 QUEBEC I.“, 4880 rue Berthiaume, Pierrefonds, QC H9J3R9, К., опаковъчен лист № RA- E20010203, издаден от „9396-9053 QUEBEC I.“, 4880 rue Berthiaume, Pierrefonds, QC H9J3R9, К., P.-V. PORTION № L0751146, Морска товарителница № MEDUMT890313, както и Оценителски доклад от 21.04.2020 г. с възложител „Тандем 1“ ЕООД. Декларираното условие на доставка е „С. - Стойност и навло“.

Определената митническа стойност за стоката на база декларираните за нея елементи, е следната: цена на автомобила при, условие на доставка С. - 2400,00 лв., мито в размер на 240,00 лв. и ДДС - 528,00 лв.

По повод получено писмо с рег. № 32-441111/16.12.2022г. на Ц. от канадските митнически власти - „С. В. S. А.“ е предоставена информация за превози декларирани за износ в К. с местоназначение ЕС. Извършен е последващ контрол от страна на митническите органи относно достоверността на декларираната митническа стойност на моторни превозни средства, които са декларирани като „употребявани“,

„катастрофирали“, и „с повреди“ в ТД Митница Б.. При повторната проверка са възникнали съмнения относно декларираната митническа стойност на някои от тях, внесени от К. , едно от които е внесения употребяван автомобил по митническа декларация с MRN 20BG001008019438R9/15.04.2020г. Митнически органи са констатирани ,че е налице е несъответствие по отношение на декларираната в МД цена в Р. България в размер на 2400.00 BGN, спрямо предоставената от канадските митнически власти цена в размер на 3450.00 C., посочена в колона AU и колона AV-Total_Value/T. V. _Currency от таблица BG_ExportDeclaration-9396-9053 Quebec I..xlsx, sheet ExportDeclaration.

С писмо № 32-56736/13.02.2023г. до „Тандем 1“ ЕООД са изискани допълнителни документи, относими към външнотърговската сделка,в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоката, съгласно нормата на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

В определения от митническите органи срок вносителя с писмо № 32-73394 от 23.02.2022г. е дал писмени обяснения, че всички документи, относими към МД MRN 20BG001008019438R9/15.04.2020г. са представени по време на вноса. Вносителят е представил фактура № RA-E20010203/02.01.2020 за покупко-продажба на автомобила. След анализ на приложените към МД документи, допълнително представените сведения от „Тандем 1“ ЕООД и получения отговор от канадските власти, митническите органи са достигнали до изводите, че:

-представената фактура № RA-E20010203/02.01.2020г. е налична и приложена към митническата декларация за допускане за свободно обращение;

- В поле „P. Terms“/уеловия на плащане/ Фактури № RA- E20010203/02.01.2020 е вписано „Prepayment“ /Предплащане/, но в конкретния случай няма предоставени банкови извлечения за извършени преводи преди или след датата на издаването на фактурата;

- Липсват данни за начислените разходи за транспорт до въвеждане на територията на ЕС.

Предвид горното митническите органи са приели, че митническата стойност не следва да се определи въз основа на метода на договорната стойност на основание чл. 140, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. В изпълнение на нормата на чл. 74, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 е прието, че в този случай митническата стойност следва да бъде определена по един от методите, регламентирани в чл.74, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоката.

Във връзка с предстоящо издаване на неблагоприятно решение в съответствие с разпоредбата на чл. 22, параграф 6 от Регламент (ЕС) 952/2013 с писмо с № 32-142675/12.04.2023г. на директора на ТД Митница Б. са посочени мотивите за издаване на решението и е предоставена възможност на „Тандем 1“ ЕООД да изрази становище. В срока за отговор дружеството е представило становище, с което е изразило несъгласието си с констатациите на митническите органи и установеното за довносяне мито.

С оглед горното, митническата стойност на процесния автомобил е определена на основание чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) №952/2013, във връзка с чл. 144. § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, по данните предоставени от канадските митнически власти.

При тези обстоятелства директорът на ТД „Митница“ - Б. се е произнесъл с Решение № 32-188947 от 19.05.2023г., с което е определил „Тандем 1“ ЕООД като длъжник на основание чл. 74, § 3 за доплащане на вносно мито в размер на 256,98 лв. и на основание чл.83, ал.1 от ЗДДС като длъжник за доплащане на ДДС в размер на 565,36 лв. ведно с дължимата лихва.

В оспореното решение е цитирана всяка една от разпоредбите от б. „а“ до б. „г“ на чл. 74, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, като е посочено, че не е открита достатъчно изчерпателна информация за съответните показатели, не са установени съответни декларирани и приети митнически стойности, не са представени данни за приложението на методите по б. „в“ и „г“, поради което е прието, че митническата стойност следва да се определи съгласно разпоредбата на чл. 74. § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 144, § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, във връзка с наличните данни в Съюза констатирани в предоставената информация от канадските митнически власти.

В тази връзка е прието, че полученият отговор от канадските митнически власти представлява официален документ, изготвен от официални лица в кръга на служебните им взаимоотношения по установена форма и ред и представлява годно доказателство за извършена проверка по линия на международното сътрудничество. В решението се сочи също така, че получените в рамките на административното сътрудничество таблици с данни от канадските митнически власти стоките са индивидуализирани с шаси, с описание и тегло на същите и данните съвпадат с тези по представените документи към митническите декларации за допускане за свободно обращение. Въз основа на прилагане на метода на последната възможност митническата стойност е определена въз основа на наличните данни на територията на съюза представляващи електронна информация за износ от системата на канадските власти за превозни средства, декларирани за износ в К..

Към доказателствения материал по делото се приобщиха като писмени доказателства: административната преписка в цялост, както и допълнително представените от страните изготвени преводи на документи: Извадка от писмо рег. № 32-441111/16.12.2022г., ред №396 от записите на износителите, предоставени от Канадската митническа служба/л.34-39 от делото/.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя видно от приложената по делото разписка на 23.05.2023г. Жалбата, по която е образувано съдебното производство, от 02.06.2023г., е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл.

27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление. Следователно, оспореното решение на директора на ТД Митница Б. в Агенция Митници, е издадено от компетентен административен орган, в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съобразно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. (М.) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013г., съобразно предоставените му правомощия.

При издаване на оспореното решение са спазени общите изисквания за писмена форма по чл. 59, ал. 2 от АПК – съдържат имената и длъжността на издателя, адресата на разпоредените правни последици, фактически и правни основания за издаване и ясно формирани волеизявления на органа.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Съдът констатира, че са спазени правилата за предварително уведомяване, съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 и е предоставена възможност да се изрази становище от страна на жалбоподателя с писмо № 32- 142675/12.04.2023г. Т. е постъпило и е намерило отражение в мотивите на издадения административен акт. Оспореното решение е в изискуемата писмена форма и в него са посочени правните основания за издаването му, както и се съдържа изложение на фактически обстоятелства, които, според административния орган, обосновават установения в него резултат.

Спорът е правен и е касае наличието или липсата на основания за неприемане на декларираната договорна стойност, т. е. налице ли са „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140 § 2 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент във връзка с чл. 71 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. за определяне на митническата стойност по процесния внос, съобразно договорната стойност на стоката.

Въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, в настоящия спор е необходимо на първо място да се провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. /т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело C-291/15, EURO 2004 Н. Kft/. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09/. В Глава 3 от Митническия Кодекс, именувана Стойност на стоките за митнически цели, в разпоредбата на чл. 70 е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местозначение митническата територия на Съюза. В решение по дело C-306/04, т. 20, СЕС подчертава, че митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност. Правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система,

която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09).

По арг. от § 2 на чл. 70 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Предвид значението на митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, МК и Регламента за изпълнение 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 (МК) въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения.

В чл. 74 от Кодекса са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те са в отношение на субсидиарност, както по отношение на метода, посочен в чл. 70 от Кодекса, така и по между си /така например решение по дело C-1/18 на СЕС, т. 24/. Остойносттаването на внасяните стоки се извършва при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2 букви а) до г). За да се премине към тези субсидиарни методи, следва да са налице основателни съмнения досежно декларираната в декларацията на въвеждащия стоката на територията на общността стойност. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоки и едва ако не бъдат разсеяни, е налице възможност за определяне на митническата стойност по субсидиарно предвидените методи. Терминът основателни съмнения няма хармонизирана дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, при което следва проявлението му да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установени факти и обстоятелства. В тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока.

В Решението по дело C-263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му.

Видно от приобщената по делото административна преписка, оспорващият е предоставил всички документи, с които разполага и въз основа на които може да бъде направен категоричен извод относно твърдяната митническа стойност, т. е. оказал е необходимото съдействие за извършване на митническите формалности и контрол и още при първоначалното определяне на митническата стойност на стоката и не се споделят твърденията в обратната посока, изложени в оспорения акт.

В случая митническият орган се е позовал единствено на предоставената в

електронен формат информация от канадските митнически власти, представляваща данни от износните декларации за горещитираните автомобили. Съдът обаче счита, че след като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена. Извършената проверка по реда на международното сътрудничество, според настоящият съдебен състав не е установила по безспорен начин продажната цена тъй като в нея са налице противоречия с останалите събрани по делото доказателства.

Полученият отговор от канадските митнически власти и по-конкретно в частта му на предоставената електронна информация за декларираната от износителя продажна цена не представлява официален свидетелстващ документ, обвързващ съда. Въпросните данни представляват информация предоставена от износителя или от упълномощен от него митнически представител, а не такава, която изхожда от канадските митнически власти. Официален документ е само придружителното писмо с писмо на Ц. с рег. № 32-441111/16.12.2022г. от канадските митнически власти, не съдържа конкретна относима информация за стойността на процесния автомобил, поради което не може да се приеме, че митническата стойност е определена въз основа на безспорни налични данни на митническата територия на Съюза, като са използвани разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на митническото законодателство. Видно от представеното по делото писмо на Ц. с рег. № 32-441111/16.12.2022г. в превод на български език от първи секретар в Посолство на К. в А., с което е препратена получената от централата на канадската митническа служба информация по отправени от българските власти запитвания, същото не съдържа удостоверително изявление от Канадските митнически власти за цената, на която горепосочения автомобил е бил продаден на дружеството „Тандем 1“ ЕООД, подкрепено със съответните доказателства за действителното й плащане, а също и удостоверително изявление, че представените документи при вноса на автомобила. Същевременно българските митнически органи не признават достоверността на представените фактури и в частност сочената в тях продажна цена с аргумент, че е недопустимо плащане след издаване на фактура, който не следва да се приеме за основателен. Именно по този начин се реализират голяма част от сделките, при които е договорено т.нар. предплащане – т.е. заплащане на дължимата цена преди реалното доставяне на стоката или услугата.

Следва да се направи заключение, че по делото липсват данни, че в резултат на извършено разследване или проверка по линия на международното сътрудничество, по установената форма и ред от Канадските митнически власти да са проверени и потвърдени като истински документи, свързани с продажбата на автомобила, издадени от техния продавач, а също така и размера на действителната сума, която е получена от продавача във връзка с тази продажба. След като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия

да установят каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена.

Гореизложеното сочи на необоснованост на съмненията в достоверността на декларираната митническа стойност, в нарушение на чл. 140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447. Относно процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава. На това принципно положение е основана и процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения, и да е съобразена с възможностите му - аргумент от Решение от 28 февруари 2008 г., Carboni, C-263/06, EU: C: 2008: 128, т. 52. Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на внесен автомобил, органът е допуснал нарушение на материалния закон.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на директора на ТД Митница Б. е неправилно, като постановено в нарушение на закона и следва да бъде отменено.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, I отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 32-188947 от 19.05.2023г. на директора на ТД Митница Б. при Агенция „Митници“, като незаконосъобразно.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: